

Sygn. akt II CZ 76/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku Gminnej Spółdzielni Samopomoc - Chłopska
z siedzibą w C. w likwidacji
przy uczestnictwie Gminy C.
o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 listopada 2013 r.,
zażalenia R. S.
na postanowienie Sądu Okręgowego w P.
z dnia 12 kwietnia 2013 r.,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 października 2004 r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie R. S. na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 26 kwietnia 2004 r. (k. 2009 akt sprawy). W tym ostatnim postanowieniu zwolniono skarżącego (R. S.) od udziału w sprawie o zasiedzenie nieruchomości (k. 172 akt sprawy).

Zażalenie R. S., wniesione na postanowienie z dnia 20 października 2004 r. zostało odrzucone jako wniesione po terminie przewidzianym dla zaskarżenia postanowień (art. 394 § 2 k.p.c. w zw. z art. 317 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie skarżący podnosił, że doręczenie zaskarżonego postanowienia z dnia 20 października 2004 r. nastąpiło prawidłowo dopiero w styczniu 2013 r. i dlatego jego zażalenie zostało złożone w terminie. Skarżący zaprzecza jednak, aby doręczono mu odpis tego postanowienia w 2004 r. w sposób opisany w protokole rozprawy (k. 216 akt sprawy). Skarżący powołuje się na obowiązujące reguły doręczeń postanowień wydanych na posiedzeniu niejawnym, które w danym przypadku zostały naruszone.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W aktach sprawy znajduje się protokół rozprawy z dnia 27 października 2004 r., w którym stwierdzono fakt doręczenia postanowienia z dnia 20 października 2004 r. skarżącemu. Faktem jest też to, że do doręczenia tego postanowienia doszło ponownie w styczniu 2013 r. (k. 770, 772 akt sprawy; zarządzenie o doręczeniu zostało upatrzone adnotacją, że R. S. nie przysługuje środek zaskarżenia).

Niezależnie od tego, czy to drugie doręczenie (w 2013 r.) uzna się za właściwe, czy tylko tzw. doręczenie informacyjne, należy stwierdzić, że skarżącemu nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego na postanowienie z dnia 12 kwietnia 2013 r. Postanowienie to zostało wydane w wyniku rozpatrzenia zażalenia na postanowienie Sądu drugiej instancji (z dnia 20 października 2004 r.) i nie należy ono do kategorii postanowień określonych w art. 394¹ k.p.c.

W tej sytuacji należało odrzucić zażalenie skarżącego jako niedopuszczalne (art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. i w zw. z art. 373 k.p.c.).

jw